IOSEPHUS FLAVIUS

Zwettl 4. Viertel 12. Jh.

Seite 66v

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31636
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

adhuc amplꝰ blasphemabat & sanguinarꝰ myl
torꝰq; maloꝝ dicebat auctorē increpans eꝰ qtenꝰ
exilla tra uelut polluꝰ excederet dō grās referen
do. qui eꝰ priuasset regno. & p ꝓpriꝰ filiꝰ peo qd
peccasset in dnm suꝰ. rte penas exigeret omnibꝰ
autē supra modꝰ iracundia puocatis & pcipue
absai uolentē interficere semei. dauid abira reti
nuit dicens. Ne malis psentibꝰ opus noue occasio
nis admittam. Non enī ad hunc rabiōu canē in re
spectus aut pudor ē s; addn intencio. ꝓpter quē
iste sup nos tra uidet inuect. Hec ē ammirandu
abisto me talia sustinere. qndo etiā filiꝰ uideor
expuls impietatē. S; forsan aderit nobis mia di
& pualebiꝰ inimicis. quo adiuuante securo ti
nere ꝓperem. Semei aū paliā montis partē cur
rebat & crebras ei faciebat iniurias. Cūq; ue
nisset dauid ad iordanē reficiebat ibi de suos ti
nere fatigatos. Igitē cū uenisset absalon & achi
tofel consiliariꝰ in hierosolimā cū omī pplo. ueni
adeū chusai amicus dauid. & eū adorasset absaloꝝ.
optabat regnū eiꝰ in sclo & omni tempore pmane
re. Illo ū dicente ei cur cū pcipuus patris eiꝰ esset
amicus. eiq; fidelis ad omnia uideret. ñ cū eo tūc
esset s; illo derelicto transisset ad eū. tempate se
facere dixit se sibi quide & omī pplo indicū. His
in qtū dne tecū manentibꝰ recte. & ego te sequor:
regnū enī tibi ad o collatū ē. Qua ꝓpter eande fide
atq; deuotionē t pbebo quā patri. Non enī preb
psentibꝰ indignari fas ē qndo ñ ad extraneā do
mū mutatū ē regnū s; in ea pmansit filio succe
dente patri. Hec dicens satisfecit eū pus uideret
ē suspectus. Et uocato achitofel qd oportet agi
tractabat. Qui suasit ad ēcubinas sui patris acce
dere. ex hoc enī pplm securū credituruq; dicebat.
& quia circa patrē nulla ei iam reconciliatio supēet
ex hoc cū multa fiducia aduersus eū omīs mul
titudo pugnaret. Acten aut aptas inimicitias
eos habere metuere credentes. posse patrē cū filio
quocūq; tempore ēcordare. Hoc & iam ēsilio flen
uissit famulos ut tentoria in solario regio fige
rent & uidente pplo accedens ad patris sui ēcubi
nas ingressus ē. Hec aut gesta sunt scdm nathan
ꝓphiam quā dauid olim de filii uuasione signa
uerat. Cū ū secusset absalon que monuerat achi
tofel. rursus scdo ēsilii de plio ētra patrē eū pfer
re poscebat. Cumq; illa decē milia electos sibi
dare petisset ut & patrē ei interimeret. & eos qꝰ cū
eo pgerent in colomes reuocaret. ut tē firmū ha
beret impui cū patre ei extinguerēt. dū hec senten
cia placuisset uocauit aū chusi amicū patris sui
amicū. sic enī ille eū uocabat. Cui dū sententiā
achitofel indicasset qd etiā ei uideretē de eade cau
sa requirebat. Ille ū cognoscens quia si fieretē que
suadebat achitofel dauid in mortis periculū puenis
set ētrariā sententiā nitebat afferre. Non ignoras
in qtū orex tui patris & eoꝝ qui cū eo sunt fortitudi
nē quia multis plus diuicauit & semp suparis
hostibꝰ ē reuersus. Nunc quide credo illū in exer
citu ēstitutū. ē enī sic nostri bellicosus idoneus. &
omia pudere. & dolos supueniētū hostū deli
nare certissimꝰ. Circa uespam aū relinquere suos
aut in aliqua aula se celare aut circa penas in
sidias facere. dūq; contigerit ut nri ēgrediantē
ad pliū. illꝰ quide uiri ad modicū se subducunt
& dū securi fuerint de regis auxilio resistunt.
Et inter hec illis pugnantibꝰ repente cū alio ex
ercitu tuus patē apparens suus quide fortitudinē
pbebit ad bellū. tuos ū inopia belli supueniens
pternet. fac qꝰ cōparationē mei ēsilii. & cognoscesꝰ
eꝰ utilitatē achitofel refutata sententia. Ostes
autē in omnē puncta hebreoꝝ pcipe ētra patrē
tuū ut cunctus congregetē exercitus. & sumens
ipse plū milicia uniuersa. & esto dux ut nulli
alio cōmittas hoc bellū. facillime enī te credo fo
re uictorē si eū cū paucis cōpheneris. cū tu mul
ta milia pugnantū habens deuotionē sua ubi
pbere uolentū. At si patē tuus fuerit obsessione
circūdatꝰ machinationibꝰ cloacarū. ciuitatē il
lam facillime capiemꝰ. Hec cū dixisset. pbabiliorꝰ
apparuit quā achitofel. Nam ultra illꝰ ēsilii
absalon potiꝰ quā huꝰ elegit. Vs enī erat qui in
eꝰ mente ēsilii chusi melius eē faciebat. Quo fa
cto festinabat chusi ad sacerdotes sadoch & abia
thar consilii achitofel nec ñ & suū pandens.
& quia placuissent que ipse monuerat indica
uit. & exhortatus repente. ut mittens hec re
nunciaret dauid. & que ab aduersariis stru
cta uidebantē apiens. adiciens ut studeret ue
locter transire iordanē. ne eū suus filiꝰ psequi
festinaret. & ante quā se illi mouissent posset
a filio comphendi. Sacerdotes oportune suos
filios ad hoc officiū. extra urbē celatos habebat